

F. t. l. om ophavsretten til litterære og kunstneriske værker.

Til § 2.

For at opnå overensstemmelse med de øvrige nordiske lovforslag er der i stk. 3 tilføjet følgende bestemmelse: „Som offentlig fremførelse anses også fremførelse, der finder sted i en erhvervsvirksomhed inden for en større sluttet kreds“.

Den nye bestemmelse er i overensstemmelse med retspraksis, jfr. højesteretsdommen i Ugeskrift for Retsvæsen, pag. 269, (Obel-dommen), og den af Koda fulgte praksis, hvorefter der kræves afgift, når der i en erhvervsvirksomhed sker fremførelse af beskyttede musikværker for en kreds på 40 personer og derover.

Til § 3.

For at præcisere, at de omgivelser, og de forhold, hvorunder et værk gøres tilgængeligt for almenheden, kan indebære en krænkelse af ophavsmandens droit moral, er der til første sætning i stk. 2 føjet ordene: „eller i en sammenhæng“, hvorefter stk. 2 er sålydende: „Værket må ikke ændres eller gøres tilgængeligt for almenheden på en måde eller i en sammenhæng, der er krænkende for ophavsmandens litterære eller kunstneriske anseelse eller egenart.“

Hermed er der opnået overensstemmelse med de finske, norske og svenske lovforslag.

Til § 9.

Ordene „samt udtalelser og meddelelser fra offentlige myndigheder og organer“ er udgået, hvorefter bestemmelsen er formuleret som i det i betænkningen af 1951 indeholdte lovudkast. Baggrunden herfor er, at den pågældende passus ville kunne fortolkes som også omfattende visse offentlige publikationer m. v., der har behov for ophavsretlig beskyttelse i lige så høj grad som private. Som eksempel herpå kan nævnes de af offentlige institutioner udgivne håndbøger, studiekreds-bøger, programmer, reklamer, brochurer og lignende.

Der tilsigtes ikke nogen ændring i den hidtidige retstilstand på området.

Ved den nu valgte affattelse er bestemmelsen bragt i overensstemmelse med den tilsvarende regel i det norske lovforslag.

Til § 13.

Da det næppe vil være rigtigt at stille krav om, at den af ejeren ønskede ændring af en bygning eller brugsgenstand for at være lovlig absolut skal være „påkrævet“ af de i bestemmelsen nævnte hensyn, er bestemmelsen formuleret således, at det nævnte ord udgår.

3 Fremsatte lovforslag (undt. finans- og tillægsbev.lovforslag).

Til § 17.

Der er alene tale om en redaktionel ændring for at tydeliggøre, at de ved visse skolevæsener eller for visse skoleformer af offentlige myndigheder etablerede båndcentraler omfattes af lovbestemmelsen.

Til § 18.

Udlån af lydoptagelser af udgivne litterære værker (lydbøger) til blinde og andre stærkt læsehæmmede foretages i et vist omfang af statens trykkeri og bibliotek for blinde. Grundlaget for virksomheden er en overenskomst med Dansk Forfatterforening. Ifølge denne overenskomst skal forfatteren i hvert enkelt tilfælde give sit samtykke til, at hans bog indlæses på bånd. Forfatterhonoraret er fastsat til 10 pct. af de samlede udgifter ved lydbogens fremstilling. Herudover ydes der hvert år en udlånsafgift på 5 pct. af den sum, der af bibliotekets samlede budget skønnes anvendt til lydbogsbiblioteket, til fordeling mellem de forfattere, som er repræsenteret i lydbogsbiblioteket, i overensstemmelse med de for Dansk Forfatterfond gældende vedtægter.

Selv om der således på frivillig basis er tilvejebragt en ordning, der imødekommer de blindes betydelige behov for at kunne gøre sig bekendt med den foreliggende litteratur ved hjælp af lydoptagelser, skønnes det rigtigt, at der skabes lovhjemmel for en ordning, der sikrer, at den forhåndenværende litteratur kan overføres til lydbøger, som kan lånes ud til blinde og andre stærkt læsehæmmede. Den i bestemmelsen foretagne afgrænsning af den gruppe, der har ret til at låne lydbøger, er omtrent i overensstemmelse med den nævnte overenskomsts bestemmelser.

Da der er tale om et indgreb i ophavsretten af noget større omfang end det ved stk. 1 hjemlede, er det fastsat, at der skal ydes vederlag til ophavsmanden for sådanne optagelser.

Det er ikke hensigten med nærværende bestemmelse at gribe ind i den ved overenskomst tilvejebragte biblioteksafgiftsordning.

Til § 22.

Stk. 1 er omredigeret.

Af hensyn til bestemmelsen i artikel 11 bis stk. 3 i Bernerkonventionen af 1948 er stk. 3 ændret således, at der kan gives mere udførlige regler om båndoptagelser i den kgl. anordning, herunder om at de pågældende optagelser kun må foretages med radiofoniernes egne tekniske hjælpemidler.